

55/23. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2023. március 30.

A Bíróság ítélete a C-5/22. sz. | Green Network (A költségek visszatérítésére való kötelezés) ügyben

A nemzeti energiaszabályozó hatóságok jogosultak lehetnek arra, hogy előírják a villamosenergiaipari vállalkozások számára a fogyasztóvédelmi követelmények megsértésével beszedett összegek visszatérítését

A fogyasztóvédelem ugyanis e hatóságok feladatkörébe tartozik

2019-ben az Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (energia-, hálózat- és környezetvédelmi szabályozó hatóság, Olaszország) 655 000 euró összegű közigazgatási bírságot szabott ki a Green Networkre, egy olasz villamosenergia és földgázelosztó társaságra az árképzés átláthatóságára vonatkozó kötelezettségek megsértése miatt. E hatóság arra is kötelezte, hogy fizessen vissza a végső ügyfeleinek 13 987 495,22 eurót, amelyet adminisztratív kezelési költség címén számlázott ki a végső fogyasztóinak az e hatóság által jogellenesnek minősített szerződéses kikötés alapján.

Miután e határozatot közigazgatási bíróság előtt sikertelenül támadta meg, a Green Network fellebbezést nyújtott be a Consiglio di Statohoz (államtanács, Olaszország), amely előtt arra hivatkozott, hogy a nemzeti szabályozó hatóságnak a fogyasztók részére kiszámlázott összegek visszatérítésének előírására vonatkozó, az olasz jogban rögzített hatásköre ellentétes a 2009/72 irányelvvvel.¹

Ebben az összefüggésben az államtanács két kérdést terjesztett előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé a 2009/72 irányelvnek a szabályozó hatóságok hatásköréről szóló 37. cikke (1) és (4) bekezdésére, valamint a tagállamok által a fogyasztók védelme érdekében meghozandó intézkedéseket tartalmazó I. mellékletére vonatkozóan.

Ítéletében **a Bíróság rögzíti, hogy a 2009/72 irányelv 37. cikke (1) bekezdésének i) és n) pontjával,² valamint (4) bekezdésének d) pontjával,³ továbbá ezen irányelv I. mellékletével nem ellentétes az, ha valamely tagállam a nemzeti szabályozó hatóságra ruházza azt a hatáskört, hogy a villamosenergiaipari vállalkozásokat arra kötelezze, hogy az e hatóság által jogellenesnek minősített szerződéses kikötés alapján „adminisztratív kezelési költségként” fizetett ellenszolgáltatásnak megfelelő összeget térítsék vissza a végső fogyasztóiknak.** Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre is, amikor e visszatérítésre való kötelezés nem az e vállalkozások által nyújtott, érintett szolgáltatás minőségével kapcsolatos indokokon, hanem az árképzési átláthatósági kötelezettségek megsértésén alapul.

¹ A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.).

² E rendelkezések a szabályozó hatóságoknak az átláthatósági kötelezettségek tiszteletben tartásával, illetve a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos feladataira vonatkoznak.

³ Ez a rendelkezés előírja, hogy a szabályozó hatóságok hatáskörrel rendelkeznek hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók kiszabására azokra a villamosenergiaipari vállalkozásokra, amelyek nem teljesítik a 2009/72 irányelv szerinti kötelezettségeiket vagy a szabályozó hatóság vonatkozó, jogilag kötelező erejű határozatát, illetve arra, hogy ilyen szankciók kiszabására az illetékes bíróságok felé javaslatot tegyenek.

A Bíróság álláspontja

A Bíróság először is hangsúlyozza, hogy a 2009/72 irányelv céljainak elérése érdekében ezen irányelv megköveteli a tagállamoktól, hogy a villamosenergiapiac szabályozása és felügyelete terén széles jogköröket biztosítsanak a nemzeti szabályozó hatóságoknak, különösen annak érdekében, hogy garantálják a fogyasztók védelmét.

Ezt követően megjegyzi, hogy a 2009/72 irányelvnek a szabályozó hatóság feladataira és hatásköreire vonatkozó 37. cikke nem tesz említést az arra vonatkozó hatásköréről, hogy a villamosenergiaipari vállalkozásoktól minden olyan összeg visszafizetését követeljék, amelyet jogellenesnek tekintett szerződéses kikötés ellenében kaptak. Mindazonáltal a 2009/72 irányelv 37. cikkének (4) bekezdésében szereplő „a szabályozó hatóság hatásköre legalább az alábbiakra terjed ki” fordulat használata azt jelzi, hogy az e 37. cikk (4) bekezdésében kifejezetten említettekől eltérő hatáskörök is ruházhatók az ilyen hatóságra annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számára az ezen irányelv 37. cikkének (1), (3) és (6) bekezdésében említett feladatok teljesítését.

Ezenkívül a villamosenergia-ipari vállalkozásokat terhelő átláthatósági kötelezettségek tiszteletben tartásának biztosítása, valamint a fogyasztók védelme az említett irányelv 37. cikkének (1), (3) és (6) bekezdésében említett feladatok közé tartozik.

A Bíróság ennél fogva megállapítja, hogy **a tagállam az ilyen hatóságra ruházhatja azt a hatáskört, hogy e gazdasági szereplőket az általuk a fogyasztóvédelemre, különösen az átláthatósági kötelezettségre és a számlázás pontosságára vonatkozó követelmények megsértésével beszedett összegek visszatérítésére kötelezze.**

Ezt az értelmezést nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a 2009/72 irányelv 36. cikke lényegében azt írja elő, hogy a nemzeti szabályozó hatóság úgy hozza meg a szükséges intézkedéseket, hogy „[adott esetben] intenzív konzultációt [folytat] az egyéb érintett, megfelelő nemzeti hatóságokkal, ideértve a versenyhivatalokat is, azok hatáskörének elvonása nélkül”, vagy hogy ezen irányelv 37. cikke (1) bekezdésének n) pontja tartalmazza a „más hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együtt” fordulatot.

E rendelkezésekből ugyanis nem következik, hogy olyan esetben, mint amelyről az alapügyben szó van, ezen egyéb nemzeti hatóságok egyike rendelheti el a villamosenergiaipari vállalkozások által a végső fogyasztóktól jogosulatlanul beszedett összegek visszatérítését. Éppen ellenkezőleg, az „adott esetben” fordulat használata azt jelenti, hogy az ilyen konzultáció kizárólag akkor szükséges, ha az elfogadni tervezett intézkedés más hatáskörrel rendelkező hatóságokra is hatással lehet.

Végül a Bíróság leszögezi, hogy mivel a fogyasztók védelme és az átláthatósági kötelezettségek tiszteletben tartása a 2009/72 irányelv 37. cikkében említett feladatok körébe tartozik, nem releváns az a pontos indok, amely miatt, e feladatok egyikének teljesítése érdekében az ilyen vállalkozások valamelyikét az ügyfelek kártalanítására kötelezik.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Kövesse a híreket!

